

la humanitat

Any II : Núm. 141
Barcelona, 22 d'abril de 1932

Redacció i Administració, Pelayo, 56, segon : Telèfons 16407 i 16408
Impremta: Muntaner, 49 : Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

Parlant amb l'advocada Elionor Serrano

LES SEVES OPINIONS SOBRE INTERESSANTS EXTREMS

Elionor Serrano de Xandri, un nom i un prestigi dintre del nostre món intel·lectual. En honor seu bastaria dir que va ésser una víctima de la dictadura i tots sabem que s'havien de reunir qualitats d'honradesa i intel·ligència per a merèixer l'atac d'aquella carrucada.

Inspectora de primera ensenyança va ésser desterrada per no doblegar-se a les imposicions i capricis dels dictadors. Ella va saber afrontar amb la màxima dignitat l'atac que ho era al mateix temps a la justícia.

Avui ha informat per primera vegada Elionor Serrano a l'Audiència. És el primer cas d'una dona que vesteix la toga per a exercir una missió de justícia i a nosaltres ens ha semblat interessant poder oferir als nostres lectors unes manifestacions d'ella. Vegeu el que ens ha dit:

—Les meves il·lusions han estat les que m'han portat al camp de la justícia per interpretar que ella és el més seriós i el de més eficàcia per a poder arribar a humanitzar les condicions de la vida, especialment de l'obrere, per la qual sento totes les meves simpaties.

—No podria dir que tinc com a mestatge espiritual el de Francesc Giner de los Rios, que en tan bon nom va posar l'Escola Correccional a la qual pertanyo. És clar, doncs, que la meua preparació pedagògica i filosòfica és correccionalista.

—Si quelcom pot aportar el moviment femení a la vida social, és aquesta humanització de què suava parlava, fent que com l'"equitat" que perseguen els pretors romans s'arribi en la vida de la classe treballadora a un desenvolupament que no vingui suïcitada a unes necessitats que obliguin a accionar en contra de la pròpia voluntat. Encara més, hauriem de procurar que cada treballador pogués mirar les grans possibilitats que en relació amb el futur porta amb ell.

—Els sistemes carcelaris actuals els considero una equivocació. Per als petits delictes realitzats per delinqüents, encara no habituals considero que millor que la presó podria ésser eficient una llibertat vigilada i controlada pels propis Sindicats obrers i organismes socials adequats.

Amb relació als criminals ja habituals considero que el treball agrícola, en plena naturalesa, podria ésser d'uns resultats molt més efectius que no els que s'obtenen en l'actualitat.

—...?
—Conceptuo l'organització judicial com excessivament complicada. Entenc que seria precis portar a terme una simplificació en els costums processals. Per altra part, crec que els magistrats haurien d'ésser molt millor retribuïts.

—...?
—La meua afició a l'advocacia va prendre increment amb motiu de la reacció que en mi s'operava en comprendre com era fàcil que uns dictadors desaprofessats podien causar tants de mals.

Especialment vaig identificar-me amb el poble en el qual hi vaig trobar tants de valors.

A mi el criminal nat no m'apassiona, tampoc m'interessa el fet civil, però en canvi m'emociona i em lliuro amb tot el meu romanticisme a aquells casos en què veig que el pobre, per la seva pròpia misèria i manca de facultats, pot ésser víctima d'una justícia de la qual podrà lliurar-se un gran delinqüent.

—...?
—Avui la dona, entre nosaltres, es troba en inferioritat amb relació als estrangers. És precis una cultura per a poder llançar-se a actuar, i aquesta cultura és la que hem de posar a mans de la dona espanyola.

La dona espanyola, en general, s'apassiona per la vida social en els seus detalls, però encara no ha copsat la mateixa en la grandiositat del seu conjunt. Per tant, la dona pot actuar en les direccions democràtiques que s'inicien com el sufragi, el divorci, etc.

—...?
—Podeu assegurar que jo estic molt satisfeta de la meua primera actuació com a advocada. Ho remercio i estic encisada amb la noblesa dels magistrats i el fiscal. Les felicitacions rebudes després de l'informe, per part de gent del poble, feren que jo em reafirmés en la meua creença de què és en els extrems de la societat on es troben els seus millors elements. Aquelles atencions dels magistrats i l'afecte dels meus companys els treballadors compensen abundantment les tristeses i sofriments dels anys de Dictadura...

Parlar amb l'advocada Elionor Serrano, és tant com no cansar-se de sentir conceptes interessants. Per la premura del temps hem hagut de posar fi a les seves manifestacions, que oferim avui als lectors, tot fent constar el remerciament a la gentilesa de la seva autora.

Les tres figures principals de la Conferència del Desarmament

MAC DONALD

STIMSON

TARDIEU

Encara que la Conferència d'Desarmament no ha desvetllat l'expectació que hom esperava, potser per creure's arreu impossible que les grans potències arribin a un acord definitiu en la compaginació dels seus interessos, no cal dubtar de la importància de les conversacions suau començades, eix de les quals són Tardieu, Mac Donald i el delegat nord-americà Stimson. Amb tot i que Alemanya, Itàlia i el Japó pesen el seu en la balança internacional, una entesa entre Anglaterra, França i els Estats Units podria donar un caire de quelcom sòlid als treballs de la Conferència.

Una fórmula més o menys eficaç, en aquesta alçada representaria el fracàs definitiu d'allò pel qual s'ha vingut treballant tant de temps.

I no creiem que la situació econòmica mundial permeti els formidables passos militars d'abans de l'any 1914

Catalans!

Diumenge assistiu a la manifestació per l'Estatut.

EL VAIXELL FANTASMA

ELS INDESTITJABLES DEL "CHACO"

Un transport de guerra argentí, el "Chaco" va sortir de Buenos Aires, carregat d'homes que ningú els vol, perquè són comunistes i anarquistes que els seus propis països rebutgen i els consideren indestitjables.

Llegint la premsa d'Europa, ens enterem que avui són davant de la illa d'Elba, demà a Gènova i d'allà al Bàltic i del Bàltic a Londres! Aquesta pobra gent, corren de port en port, carregats de misèria i a la seva estada a Barcelona ens enterem que la major part d'ells estan malalts.

Es una vergonya pels homes que governen Europa, tolerar un moment més que aquest viatge continuï. Aquests comunistes i anarquistes, tots presoners polítics, tenen dret d'exigir justícia. Si el seu país respectiu, no creu convenient que aquests homes vagin

pel carrer, els té de jutjar i aplicar la pena que correspongui a l'acte delinqüent.

Aquest vaixell, no pot continuar corrent per les mars d'Europa, cercant un port que vulgui recollir uns homes que esdevindran desferres humanes. I si algun dia llegíssim, que ha passat una tragèdia al mig de la mar, tindriem raó d'acusar els dirigents dels pobles, per haver abandonat uns homes i haver-los posat fora de la llei.

La República Argentina tindria de decidir quelcom respecte la sort dels presoners del "Chaco". Aquest vaixell misteriós que corre per la mar com si anés a la deriva, actualment, ja és un hospital infecte. Ben aviat, serà un cementiri lamentable i els anarquistes tindran uns màrtirs més, dels quals faran bandera, per tal d'aturar el pas de la llibertat i de la democràcia.

Més d'un metre d'arena cobreix l'avió del capità Ciria

El personal de la tercera esquadra divisionària, dirigit pel capità d'aviació militar senyor Terri, continua els treballs per a extreure del fons de la mar les restes de l'avió que pilotava el capità Ciria i que es troba en el lloc que ocorre la topada amb l'aparell del sergent Naranjo.

Aquests treballs s'efectuen amb uns dels vaixells de la Companyia Arrendatària de Tabacs, diverses embarcacions de les robes del port i un escalfander de l'Aeronàutica.

Aquest pogué comprovar que l'aparell es troba sota un metre i mig d'arena i es té la certesa que dintre s'hi troba el cadàver del dissortat aviador.

L'arena serà xuclada per un extractor fins que sigui possible aixecar les desferres.

El capità Terri ha dit que no deixarà de treballar fins haver aconseguit l'objectiu o quan aquest sigui considerat del tot impossible.

Un aviador japonès es venja d'una manera cruel i inèdita

Londres. — Un aviador japonès, s'ha acusat voluntàriament d'haver mort una jove serventa de restaurant executant amb ella acrobàcies aèries.

La noia havia ofès mortalment el pilot durant un banquet, on ella havia públicament refusat les relacions amoroses que l'aviador li proposava.

L'enamorat vexat, va oferir aleshores a la jove serventa una passejada amb avió. I sense donar-li l'indispensable cinturó de protecció per tal de no caure, va començar a fer acrobàcies tant i tant bé, que la noia va caure d'una alçada de 600 metres i quedà completament esclafada.

Manifestacions del cap del partit radical

Madrid. — "Heraldo de Madrid" publica una conversació amb el senyor Lerroix sobre la informació publicada ahir per "El Pueblo Vasco", de San Sebastian.

El cap del partit radical, manifestà:

—De mi es diu cada dia una cosa diversa, i a la fi faré el que em sembli.

—Bé — respongué el redactor de l'"Heraldo" —; per ara es parla de vós com si anéssiu a ésser elegit President de la República en acabar el present any.

—Això em sembla una manca de respecte per al Cap de l'Estat — contestà el senyor Lerroix — puix que no és cap ninot al qui se'l posi o se'l tregui. M'indigna absolutament aquests procediments i aquests comentaris.

PEL MON

El gos de Lindbergh

Sembla que dintre la cambra on hi havia el fill de Lindbergh, en el moment d'ésser robat, hi havia un gos que no va dir res, llavors que el seu deure era lladrar i donar l'alarma a la casa.

El cèlebre aviador, ha rebut milars de cartes, dient-li que mati aquest gos i li ofereixen altres animals que tenen més bones condicions de guàrdia.

Lindbergh no ha volgut desfer-se de la pobra bèstia, que té segurament dret a les circumstàncies atenuants.

La senyora Lindbergh, més intransigent, no vol veure aquest gos, fins que el seu fill li serà retornat.

Un dels consellers del zar condemnat

Havia emès un xec sense provisió

Boulogne-sur-mer. — Al moment de baixar de l'avió que arribava de Croïdon, ha estat detingut el senyor Wladimir Ber, nascut a Odessa el 21 de juliol de 1872 i domiciliat a Londres.

La detenció ha estat efectuada en virtut del jutjament dictat pel tribunal de Montreuil sur mer, condemnant-lo a un any de presó, i 6.000 francs de multa, per haver posat en circulació un xec de 25.000 francs, sense la provisió necessària.

L'inculpat d'avui, fou lloreat de la Universitat de Moscou.

Va marxar molt jove cap a Austràlia, on esdevingué propietari de mines d'or.

Retornà a Rússia i fou propietari de mines d'or i de platí. El zar el nomenà conseller d'Estat.

Amb la revolució russa, la seva fortuna va gairebé desaparèixer.

Tres vegades Wladimir Ber, és condemnat a mort i pot escapar tres vegades als seus botxins.

S'evadi de Rússia i fixa la seva residència a Londres, on esdevé director de la Financiació General Trust Limited. Anà al Tonquet, on donà un xec de 25.000 francs, sobre una banca de Londres, que en aquells moments es trobava en dificultat i el xec no fou pagat, però William Ber, en saber que la banca no havia fet honor a la seva firma, va indemnitzar el Casino de Tonquet.

LARGO CABALLERO

ministre del Treball de la República, el qual en un discurs pronunciat a Ginebra ha dit que ha fet fracassar els sindicalistes